



PO AD VÁNO NÍCH A NOVORO NÍCH BOHOSLUŽEB 2008

	23. prosinec	24. prosinec ŠTĚDRÝ DEN	25. prosinec SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ	26. prosinec SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA prvomučedníka
UNIČOV	08:00 roráty, adventní mše svatá	21:00 tzv. „půlnoční“ ze slavnosti NAROZENÍ PÁNĚ	08:30 Kostelní sbírka je určena na společné aktivity arcidiecéze – desátek	08:30
RENOTY	06:30 roráty, adventní mše svatá	15:00 mše sv. pro rodiny s dětmi, otevírání jesliček	10:30 Kostelní sbírka je určena na společné aktivity arcidiecéze – desátek	10:30
Poznámka			od 13:00 do 17:00 je možná prohlídka kostela a návštěva jesliček	od 13:00 do 17:00 je možná prohlídka kostela a návštěva jesliček
	27. prosinec SVÁTEK SV. JANA apoštola a evangelisty	28. prosinec SVÁTEK SV. RODINY Ježíše, Marie a Josefa	31. prosinec SV. SILVESTR I.	1. leden SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE
UNIČOV	17:00	08:30	17:00 mše sv. na poděkování P. Bohu za uplynulý rok a sv. požehnání	17:00
RENOTY	--	10:30	--	10:30
ŽELECHOVICE	15:30	--	--	--
Poznámka				Světový den modliteb za mír



II. LIDOVÝ BÁL

Dne 24.1. 2009 se koná v G KLUBU II. Lidový bál. Zahájení bálu bude v 19.30 hod., k tanci a poslechu hraje skupina EXPRES. Vstupné 70,- Kč. Předprodej vstupenek se uskuteční od 4. - 18. ledna ve farní knihovně u pí. Zifčákové, nebo na tel. 728 981 040. V Informačním centru pak od 18. ledna. Srdečně vás všechny zve OS Zacheus, KDU-ČSL, Charita Uničov.



Zveme vás na
**VÁNO NÍ
BESÍDKU**
koná se dne
4.1. 2009 ve 14.30 hod.
v kostele v Renotech



Jednom sí ník POKOJ VÁM! vydává římskokatolická farnost v Uni ov. Neprodejné! Ur eno pro vnit ní pot ebu farnosti.
Redak ní rada: P. Josef Janek (jj), Ji í Hájek (jihá), Jitka Šenková (jiše), Dagmar Bradá ová (dabr), Jaroslav Koc rek (jako), Jitka Koc rková (jiko), František Vomá ka (frvo), František Kova ík (frko), Klárka Hájková (klhá). Grafická úprava Jana Šumpíkova. Tiskne KartoTisk Šumperk, tel.: 737 132 766, E-mail: vomacka.fany@seznam.cz. P ísp vky posílat do 20. dne v m síci psanou formou, na disket , elektronickou poštou. Nevyžádané p ísp vky se nevracejí.
římskokatolická farnost, Kostelní nám stí 153, 783 91 Uni ov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunciov@tiscali.cz



M SÍ NÍK UNI OVSKÉ FARNOSTI

Prosinec 2008

Ro ník 4

íslo 10

SLOVO ŽIVOTA NA PROSINEC



„Ne má v le a se stane, ale tvá.“ (Lk 22,42)



Vzpomínáš si? Jsou to slova, s nimiž se Ježíš obracel k Otcí v Getsemanské zahrad . Dávala smysl utrpení, po kterém následovalo zmrtvýchvstání. Vyjad ují v celé své síle drama, které se odehrávalo v Ježíšov nitru, vnit ní konflikt, vyvolaný hlubokým odporem jeho lidské p irozenosti v i smrti, cht né Otcem.

Ale Kristus ne ekal až na tento den, aby p izp sobil svoji v li v li Boží. D lal to po celý život.

Choval-li se takto Kristus, má takový být i postoj každého k es ana. I ty máš opakovat ve svém život :



„Ne má v le a se stane, ale tvá.“

Možná jsi na to dosud nepomyslel, a koliv jsi pok t n a jsi dít tem církve.

Možná jsi zredukoval tuto v tu na výraz rezignace, kterou vyslovuješ, když už se nedá nic jiného d lat. Ale to není její pravá interpretace.

V život si m žeš vybrat mezi dv ma sm ry: konat vlastní v li nebo si svobodn zvolit v li Boží.

Jde o dv r zné zkušenosti. První z nich t brzy zklame, nebo se chceš vyšplhat na horu života pomocí svých vlastních omezených prost edk a p edstav, svých ubo hých sn , vlastních sil.

D íve i pozd ji zakusíš plochou všednost své existence, která p ináší nudu, marnost, še a n kdy zoufalství.

P estože toužíš po pestrém život , zakoušíš povrchní život, který zdaleka nenapl uje tvé nejhlubší nitro. Nem žeš to pop ít, musíš si to p iznat. Je to život uzav ený smrtí, která nezanechá stopy: jen pár slz a neúprosné, úplné zapomenutí.

Druhá zkušenost je ta, ve které i ty opakuješ:

„Ne má v le a se stane, ale tvá.“



Podívej, B h je jako slunce. A ze slunce vychází mnoho paprsk , které se dotýkají každého lov ka. Jsou Boží v li s každým z nás. K es an - nebo lov k dobré v le - je v život povolán, aby krá el ke slunci ve sv tle vlastního paprsku, jiného a odlišného od všech ostatních. Tak naplní nádherný jedine ný plán, který s ním má B h.

Když to tak budeš inít i ty, pocítíš, že jsi vtažen do božského dobrodružství, o kterém se ti nikdy p edtím ani

nesnilo. Budeš sou asn hercem i divákem n eho velikého, co B h p sobí v tob a skrze tebe v lidstvu.

Všechno, co se ti p ihodí – bolesti i radosti, co je p iznivé i nep iznivé, významné události jako jsou úsp chy, št stí nebo naopak nehody i úmrtí blízkých, bezvýznamné události jako je každodenní práce doma, v ú ad nebo ve škole - to vše získá nový význam, protože je ti to podáváno z rukou Boha, který je Láska. On každou v c chce nebo dopouští pro tvé dobro. Poznáváš-li to nejprve jen vírou, postupn uvidíš také o ima duše zlatou nit, která spojuje události a v ci a vytvá í nádhernou výšivku - plán, který má s tebou B h.

Možná t tato vyhlídka p itahuje. Možná chceš up ímn dát svému životu ten nejhlubší smysl.

Pak tedy poslouchej, povím ti, kdy máš plnit Boží v li.

Jen pomysli: Minulost je nenávratn pry . Nezbyvá, než ji vložit do Božího milosrdenství. Budoucnost tu ještě není. Budeš ji žít, až nastane. V rukou máš pouze p ítomný okamžik. Práv v n m se musíš snažit uskute ovat slovo:

„Ne má v le a se stane, ale tvá.“

Když se vydáš na n jakou cestu – a také život je takovou cestou – sedíš p kn na svém míst . Nena padne t po vagónu chodit sem a tam. Tak by se choval ten, kdo by cht l žít život ve vysn né budoucnosti, která tu ještě není, nebo v myšlenkách na minulost, která se nikdy nevrátí.

as však plyne sám od sebe.

Je t eba být pevn zakotveni v p ítomnosti, aby náš život zde na zemi byl napln n.

Zeptáš se m : Ale jak odlišit Boží v li od své vlastní?

Není t žké v p ítomnosti rozeznat Boží v li. Ukážu ti jednu cestu: Naslouchej onomu jemnému hlasu ve svém nitru. Možná jsi jej mnohokrát potla il, až se stal skoro nepost ehnutelným. Poslouchej ho dob e, je to hlas Boží.

Poslouchej! Neuml uj ten hlas. Je to ten nejvzácn jší poklad, který máš. Následuj ho.

Tak budeš okamžik za okamžikem vytvá et p íb h svého života, který bude sou asn lidský i božský, protože ho vytvá íš ve spolupráci s Bohem. Uvidíš zázraky. Uvidíš, co m že B h zp sobit v lov ku, který celým svým životem íká:

„Ne má v le a se stane, ale tvá.“



Chiara Lubichová

TIP NA NED LNÍ VÝLET XXXV. ást



Nový Mariazell, tak se prý ikávalo poutnímu místu, které dnes navštívíme. Z Uní ova se k n mu dostaneme p ibližn po 41 kilometrech, a to po stejné trase, jako u výletu . 32 ze zá ijového ísla. Rozdíl je jen v tom, že v Rychnov na Morav (nedaleko Moravské T ebové) se pod kostelem neodbo í doleva na Mlad jov, ale ves se projede až na samý konec, kde spat íte žluté ukazatele cyklostezky ukazující doprava sm rem vzh ru na Rychnovský kopec (vrchol 541 m nad mo em). Než se tudy vydáte na p ší procházku, m žete zaparkovat poblíž na krají autobusové to ny, která se nachází p ed cedulí oznamující konec obce.

Zprvu se tedy p jde uprost ed luk po cest z betonových panel , pozd ji lesní cestou, minete lesní vilu a po necelém kilometru jste na míst . Mše v útulném kostele bývají ale až od kv tna, a to o ned lích v 14:30 hod.

A se vznikem poutního místa se to má takto: Nemocný a bolestmi zkoušený ková Jakub Franz se rozhodl vydat na pou do rakouského Mariazell. Zde na kopci však vysílený poutník usnul a zdálo se mu, že se jej n kdo dotýká a pobízí ho k pokračování pouti. Po probuzení zjistil, že bolesti zmizely. Jakub pou dokon il, p inesl si z ní obrázek Panny Marie a p iplevníl ho na strom v míst uzdravení. Pozd ji byl na tomto míst objeven pramen a mnoho poutník se zde zázra n uzdravilo.

Kopec je však prý tajemný také t žko objasnitelným dun ním, které z n ho prý vychází p ed bou kou. Vlastn „vycházelo“, protože bu kopec tuto

tajemnou vlastnost ztratil anebo dnešní lidé už nejsou tolik vnímaví, jako p ed 100 lety. Úkaz se nej ast ji vysv tloval zvláštními geologickými podmínkami v této oblasti. Koneckonc , n co se zde asi d je nebo d lo, protože i sta í lidé vypráv lí, že v mládí vid lí z poutního místa jen špici tatenického kostela, zatímco pozd ji vid lí v ž až po okno...

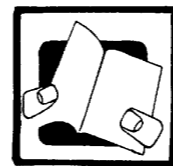
Od kostelíka se m žete vydat na krátký prudký výšlap do kopce vzh ru, kde vás po dosažení h ebene kopce eká stezka a po ní p íjemná procházka po h ebení k vrcholu.

Možná uvidíte cestou spoustu pou-

tavých v cí jako my: vodu ze studánky, velkou bedlu jedlou (a na kmín ve er velmi chutnou), bodláky, popadané stromy, z nichž mnohé posloužily jako houpa ka, rychlíky dunící v dálce na trase Praha - Olomouc, lu ní kobylky, hadovku smrdutou (ta ale nebyla vid t, pouze cítit), bílé „bouchací“ kulí ky pámelníku, netýkavku ned tklivou, stádo pasoucích se koz a výhledy do krajiny. P kná procházka...

Mapu najdete na internetu:

<http://www.vsmat.cz/jessie/store/2007-08-29-Rychnov/img00001.htm> (jihá)



Z farní knihovny

Milí farníci, v naší farní knihovně se v současné době nachází již více jak 1.000 svazků knih. Mnoho z nich čeká na vás, že je objevíte a strávíte s nimi příjemné chvíle odpočinku nebo že se stanou vašimi průvodci v duchovním životě. Pravidelně je knihovna zásobována novinkami, a právě o nich (a nejen o nich) vám zde chceme přinášet informace. Dnes představujeme tyto tituly:

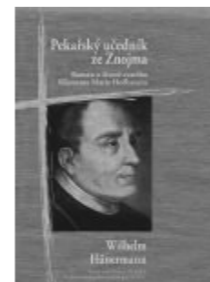


Anselm Grün: V půli cesty

Tato kniha se zabývá životním obdobím, které je nazýváno jako krize středního věku. Příběh jde zpravidla o hlubší existenciální krizi, v níž si jedinec klade otázku po smyslu celého života. Otázka po smyslu existence je již sama o sobě záležitostí náboženskou. Střední věk znamená krizi smyslu života, a proto i krizi náboženskou, ta však v sobě zároveň skrývá šanci nalézt nový smysl svého bytí. A právě krizová fáze je rozhodujícím úsekem na cestě naší víry, bodem, v němž se rozhoduje, zda Boha potěbujeme, abychom svůj život obohatili a byli schopni seberealizace, nebo jsme-li připraveni ve víře odevzdat Bohu sebe i svůj život. V knize najdete povzbuzení ke znovuoživení náboženské cesty jako cesty uzdravení, jako léčení rány, které nám už dříve život a které se právě v krizi středního věku tak bolestně otvírají.

Vilém Hünnerman:

Pekařský u edník ze Znojma



Životopisný román o svatém Klementu Maria Hofbauerovi, chudém chlapci z moravských Tasovic, který bývá nazýván také apoštolem Varšavy a který se stal duchovní oporou Vídně obsazené Napoleonem. Hünnermannovo neopakovatelné vyprávěné charisma je zárukou, že knihu přečtete jedním dechem. Jan, což bylo původní jméno svatého Klementa, se narodil 26. prosince 1751 v Tasovicích nedaleko Znojma. Chtěl jít za Božím hlasem, proto v italském Alatri složil v březnu 1785 ehošní sliby, stal se redemptoristou a byl vysvěcen na kněze. Vzhledem k tomu, že ve Vídni tehdy nebylo možné otevřít novou ehošni d m, odešel Klement roku 1786 do Varšavy. Tam p es dvacet let a založil první klášter redemptoristů severně od Alp. Roku 1808 se vrátil do Vídně a p t let nato jej vídeňský arcibiskup jmenoval zpočátku sester voršilek a rektorem jejich kostela. Klement tak konečně získal vlastní d m, vlastní kostel, kazatelnu a zpočátku d m, mohl tedy i zde rozvinout své pastorační dílo. Mladý dar poznání lidí, každého přijímal s laskavostí, vžíval se do jeho myšlení. Dne 15. března 1820 Klement Hofbauer umírá. Jeho pohřben se stal manifestací víry a oddanosti celé Vídni tomuto knězi. Papež Pius X. jej roku 1909 svato e il. Jeho svátek se slaví ve sv t 15. března, v České republice 20. května.

Farní knihovna je otevřená po nedělní mši svaté



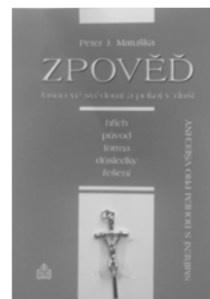
Ladislav Kubík: Zapalují?

Knihy přináší myšlenky Ladislava Kubíka z jeho duchovních cvičení, jak si je zapsala a nyní vybrala Marie Svatošová. Nabízí tři okruhy úvah: svoboda, plnění Boží vůle, manželství a vztahy v obci. Texty vybrané z více než 1200 citátů jsou uspořádány tak, aby přinášely nový pohled než dosud publikované práce L. Kubíka.

Ukázka z knihy:

Dívky proti všem předpokladům

„Sperare contra spem“ znamená v latině, dívky proti všem předpokladům. Tak jako Abraham, čím je situace beznadějnější, tím víc je třeba věřit Bohu, jedině Bohu. Budeme-li skutečně věřit, Bůh zde najde onu „desítku spravedlivých“ a zachrání svět. Jakým způsobem, to nechme na Bohu. To není naše starost. Totéž slibuje i Panna Maria ve Fatimě. Od nás žádá a očekává modlitbu a pokání. Byla by škoda v takové osudové chvíli zstatk jejím výzvám nete. Nemůžeme-li rozšířit své modlitby co do množství, jistě lze přistoupit na jejich kvalitu. Totéž na poli obětí – není nutno si nic zvláštního vymýšlet, jen ochotně přijímat všechno, co nám Bůh posílá. A už tebe můžeme dát svobodně a ochotně souhlas k odvolání z tohoto světa, protože to bude jen do jeho království a do jeho náruče.



Peter J. Matuška: Zpověď

Autor díla uvádí v úvodu, že kniha není nenásilným způsobem o praxi propracování svátostní modlitby. Seznamuje je s etickými aspekty, které souvisejí s daným tématem. Není však jen pouhým výhledem do minulosti a provinění, ale zabývá se aktuálními problémy dnešního člověka (například nezaměstnanost) a nevyhýbá se ani ožehavým tématům, jako jsou prostituce, homosexualita, manželská nevěra apod. Záměrem díla není dít člověka pocitem viny, ale hledání správné cesty, a to v souladu s učením magisteria církve. Orientaci v textu usnadňuje rejstřík klíčových slov. Dílo lze doporučit každému, kdo chce vykonat hlubší reflexi nad svým dosavadním životem a kdo má v náboženské oblasti určitou erudici. Předmluvu k českému vydání napsal doc. Josef Beneš, Th.D. K obálce knihy je přiložen kovový klíč Jana Pavla II., uživatele potěší i knihovní formát publikace.



Jan-Uwe Rogge:

Děti potřebují hranice

Jsou dnes děti víc nevychované a drzé než dříve? Jsou snad dnes rodiče méně kompetentní? Jak můžeme denně docházet k situacím, v nichž "malý tyran" triumfuje a oni si zoufají? Jak se vyhnout trvalému stresu ve výchově a přitom neupadnout do autoritářství, ukazuje zkušený rodinný poradce na mnoha příkladech. Upozoruje na úskalí liberální výchovy a vychází z pojetí, že ani v době snaze neomezovat svobodu dítěte nelze dítě "nechat dítě na holi káč" a postavit ho do dnešního světa bez vlastní znalosti vlastních hranic. Rodič, vychovatel i mnohým užitelným dodává autor svými návrhy na řešení odvahou sledovat dítě ve výchovné cestě, která dítětem dává pocit bezpečí a jistoty.

Zprávy z Benefice



V sobotu 8. listopadu tohoto roku se v koncertní síni v Uni ov uskutečnila již sedmá BENEFICE. Cílem Benefice je vyvíjet finanční prostředky na podporu sociálních projektů naší charity.

V průběhu programu vystoupilo několik inkubujících. Pohledem na duši bylo vystoupení dětí z Baletního studia Moravského divadla Olomouc.

Dalším nezapomenutelným zážitkem benefice bylo vystoupení Tria Amadea s Martinou Kociánovou, která nejenom nádherně zazpívala operní árie, ale i své vystoupení precizně moderovala. Zároveň Benefice opatřil smyčcovému orchestru Základní umělecké školy Uni ov.

Atmosféra byla nevšední, místa zaplněná, a co dodat k atmosféře této náročné akce? Že nechybělo Boží požehnání, to musel cítit každý sám. Na závěr chci velmi upřímně podkovat všem, kteří svou podporou, pomocí a dílem pomáhají při Beneficích.

Jsou to v tšinou stejn farníci, kterých si nesmíme osobně vážit.

Vždy: „Když pomáháme, uzdravujeme náš nemocný svět“.

Děkujeme všem farníkům a dobrovolníkům, kteří se na Benefici podíleli.

Bc. Marcela Dražanová



Přípravu na Tříkrálovou sbírku jsou již v plném proudu

Vážení, rok s rokem se sešel a opět se přiblížil čas, kdy skupinky tříkrálů – Kašpar, Melichar a Baltazar vyjdou do ulic, aby požádali o příspěvek na Tříkrálovou sbírku. Jako tradičně, proběhne v období od 2. ledna 2009 do 11. ledna 2009 Tříkrálová sbírka, kterou pořádá Charita České republiky na pomoc rodinám, seniorům, handicapovaným lidem v nouzi a na podporu charitativního díla u nás i v zahraničí, jejichž prvotním cílem je předání radostné zprávy o Bohu, který je nám v betlémském Dítěti velmi blízko a vydávání příspěvků.

Vážení sv. dectví o Boží lásce k nám. V Uni ov nejvíce potkáte tyto skupinky od soboty 10. ledna 2009. V okolních obcích bude datum koledování vyhlášeno obecním úřadem.

Vážení dárci, chtěli bychom vám touto cestou velice podkovat za vaši solidaritu, finanční příspěvek, kterým jste podpořili Tříkrálovou sbírku v roce 2008. Díky vaší ochotě pomoci bylo možno podpořit charitativní dílo a my tak mohli pomoci potřebným. V roce 2008 vykoledovala za pomoci farníků a dobrovolníků z vašich adres Oblastní charita Uni ov částku 267.348,- Kč.

V období adventu přípravu na Tříkrálovou sbírku začínají vrcholit a s tím je spojeno mnoho a mnoho práce, za kterou bychom chtěli předem podkovat všem farníkům, jak t m kteří se v minulých letech podíleli na přípravě a koledování a požádat je znovu o spolupráci, ale i t m, kteří nebudou váhat a zapojí se letos do příprav jako iní, tak i modlitbou za zdárný průběh Tříkrálové sbírky.

Ještě jednou bychom chtěli poprosit všechny farníky a dobré lidi o pomoc při Tříkrálové sbírce. Bez pomoci farníků a dobrovolníků se Tříkrálová sbírka neobejde.

V případě zájmu o pomoc při Tříkrálové sbírce se obraťte na Oblastní charitu Uni ov, Šternberská 497, 783 91 Uni ov od 7.00 – 15.30 hodin ve všední dny nebo na telefonní číslo 585 054 519. Za vaši pomoc mockrát děkujeme.

Srdce nám zveřejní ke sledování přímého přenosu z koncertu na podporu Tříkrálové sbírky, který bude vysíláno Česká televize v neděli 4.1. 2009 od 17.00 hodin. Účast na této akci potvrdili například Ewa Farná, Miro Žbirka, Zuzana Smetanová, Gypsy.cz ...

Charita Uni ov přeje všem „Milostiplně a pokojně prožít vánoční svátky a hojnost Božích darů v novém roce 2009.“



Požehnání koledníkům se koná v pátek 9.1. 2009 na konci mše svaté, která začíná v 17.00 hodin.



Advent

Je čas připravit na příchod našeho Pána. Zkusme se alespoň trochu zastavit a zeptat se sami sebe. Skutečně je má láska živá? Nebo spíše skomírá? Jdu správnou cestou, nebo jsem se někde ztratil ve starostech



všedních dnů? A pokud zjistím, že nejdu úplně rovně, třeba by stálo za to vyhradit si jeden den, víkend a odjet na nějaké klidné, tiché, promodlené místo a dát Bohu šanci, aby nám řekl, jak to máme změnit. Možná Vám něco ze své zkušenosti, že takové ztišení a "zeseverování kompasu" ve svém nitru je moc užitečné.



Vánoce

Na slovo Vánoce mají mnozí lidé v dnešní době již alergii. A ani se jim nedivím. Tak jak Vánoce prezentuje dnešní společnost, není o co stát. Již od listopadu nás "přivítají" vánoční výzdoba, někdy i koledy, reklamy, které nás "nutí" nakupovat jako o závod, abychom byli "in" vydrhnout celou domácnost, a t sn před vánočními musíme nakoupit dárky v mohutném davu dalších lidí. K tomu přibude soutěž o nejvíce druhů cukroví a pár dní před skutečnými svátky ještě úžasné fronty v obchodech a plné tašky všeho možného jídla. Ani m se takového Vánoce nelíbí. My, k esané, ale mžeme slavit mnohem hezčí Vánoce. Pokud budeme chtít. Vždy Boh k nám nepišel proto, že jsme uklidili, napekli, nakoupili dárky. Nepišel jako poslední, celkem zbytečně šel jako poslední, celkem zbytečně šel jen kvůli nám. Já osobně si myslím, že by m

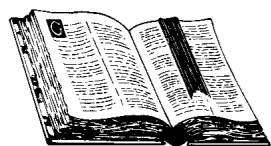
hem v tší radost, kdyby jsme mu udělali více místa a klidně se i vykašlali na ten předvánoční shon. Zkusme si dát letos předsevzetí, že nemusí být úklid tak drahý, dárky tak drahé a tolik jídla, ale zato si zkusme udělat čas pro Boha a pro sebe. Vždy se k nám chystá sám Stvořitel svět. Stojí za to je předstojně přivítat. I v dnešní uspěchané době to jde. Posledních pár Vánoc jsem zkusila "vykašlat se na nákupní horečku, zbavit úklid, šílené pečeni" a zjistila jsem, že to jde. Každý z nás může prožít ty úžasné chvíle ztišení s naším Pánem, naší Láskou. Prosím, zkusme se ztišit již před Vánočními svátky, v době adventní, abychom konečně našeho Pána vpustili do našeho nitra. A zase neeká už zamčených dveří.



HanaPalacka@seznam.cz



Milostiplný čas vánoční prožitý v hlubokém míru a radosti – s malým Ježíškem zrozeným ve vašich srdcích! Ať naděje teče vašimi srdci jako řeka milosti. Přeje redakční rada časopisu.



Biblické okénko

Cesty apoštola Pavla – Druhá misijní cesta

Druhá cesta se uskutečnila v letech 50-53. Z Antiochie v Sýrii odcestuje Pavel se Silou a Timotejem. Tentokrát posouší do Tarsu (svého rodného města), Derbe, Lystry a Pisidské Antiochie. Odtud jde do Troady a potom se plaví do Evropy. Z Filip putuje přes Solun a Bereje a lodí do Athén a Korintu, kde zůstává po druhého roku. Zpáteční cesta, opět lodí, vede přes Efez, Cesareu, Jeruzalém do Antiochie v Sýrii.

V Sýrské Antiochii se Barnabáš a Pavel dostávají do sporu. Rozcházejí se. Pavel jde se Silou do Lystry, tam se seznámí s Timotejem, který ho doprovází na jeho další cestě: Sk 15,36-16,7

V Troad má Pavel v noci vizi: Někdo ho prosí, aby šel do Makedonie: Sk 16,8-10

Pavel se proto plaví lodí do Makedonie a přichází do Filip, kde bydlí u zámožné židovské obchodnice s látkami Lydie, která se stane křesťankou. Pavel a Silas jsou brzy zatčeni jako lidé, vyvolávající nepokoje, jsou zbaveni a uvězněni do klády. Po zemi těšením uvězněných v Bohu. Oba jsou propuštěni z vězení: Sk 16,12-40

Také v Soluni, kde Pavel odchází, popuzují Židé proti Pavlovi, takže se nemůže zdržet déle. Židé v Bereji mu však pozorně naslouchají. Nechává tam Silu a Timoteje, sám jde do Athén: Sk 17,1-15

V Athénách hovoří Pavel o Bohu, který byl pro Athény ještě neznámým bohem. Řeští filozofové se mu vysmívají: Sk 17,16-34

Z Athén odchází do Korintu, kde Pavel bydlí a pracuje u židovských manželů Akvily a Priscilly. Snaží se přesvědčit Židy i Řeky. Některí Židé ho však provedou před soud. Římský místodržitel se zdráhá hrát si na soudce. Po půl druhém roce se Pavel vrací domů: Sk 18,1-4.12-22

(ji)



Probu se, cetero a harfo

Mé první setkání s ním nemohu pojmenovat ihned jako familiární, a koliv on by to tak možná sám řekl. Bylo to někde v kostele. Nicméně mi byl vždy jakýmsi způsobem velmi blízký. Ani já sama jsem ještě nevěděla, pro...

Teprve v roce 2006 jsem měla tu možnost potkat se s ním blíže na jedné z přednášek pro lektory. Jmenuje se biskup Josef Hrdlička.

Letos jsme měli možnost setkat se s ním při meditaci nad žalmův v budově domova pro seniory. Ti z vás, kteří se setkávají zústaňní, mohou potvrdit pravdivost mých slov, že setkání s otcem Josefem vždycky stojí za to. Je to okouzující setkání s někým, kdo má duši a já si neodpustím ještě další přivlastnění - kouzelný. Nebylo možné přehlédnout smutek v jeho srdci. Přesto se dal do rozvážného povídání a úvah i meditací nad žalmův. Byla jsem uvdělena Bohu za každé jeho

slovo. Mé srdce dokovalo Bohu. Dokovalo za to, že biskup Josef Hrdlička udává tón k oslavě Pána, kterým zpevněných žalmův.

Je jejich plno v překrásně ilustrované knize se názvem „PROBU SE, CETERO A HARFO“, již je autorem. Citlivě a jasně provází svými úvahami vybrané verše a přirovnává naše duše k různým nástrojům, jejichž struny zaznívají v různých dobách a chvílích našeho života jinak právě proto, že jsou, i nejsou dobře „naladěny“. Podle toho potom každý nástroj nebo orchestr hraje. Dovíáme se jednak o různých strunách - lásky, radosti, naděje, úžasu, touhy, horlivosti, nadšení, vděčnosti, soucitu, nenávisti, strachu i smutku, jednak o tóninách v „písničkách naší modlitby“.

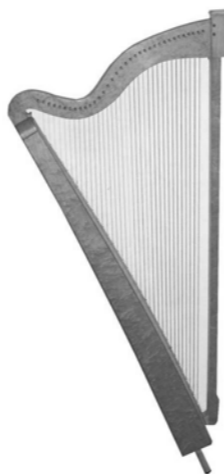
Probu se, má duše,
Probu se, cetero a harfo...
Žl 57 (56), 9

Zde nás B h nutí zamyslet se nad naší „spící“ duší. Vyzývá ji k tomu, aby Boha zaala chválit.

Citerou oslavujte
Hospodina,
hrajte mu na desetistrunné
harfě!
Zpívejte mu píseň novou,
dovedně sáhněte do strun,
slavnostně je rozevzte!
Žl 33 (32), 2-3

B h touží naslouchat slavnostně rozevzřeným nástrojům, které máme všichni k dispozici.

Cituji: Úvaha nad těmito slovy z biblické knihy Žalmův, která obsahuje poklad nejstarších a nejhlubších modliteb lidstva, nám napovídá, že harfa i loutna jako strunné



pokračování na str. 5

pokračování ze str. 4

nástroje doprovázejí odevádání zpěvů, když v modlitbě hovoří s Bohem. Právě dialog s Bohem pozvedá mluvenou řeč do podobu písně, v níž každé mluvené slovo vzletá, přijímá jakoby jinou kvalitu vroucího a stejného tónu a melodie, protože hovoří s Bohem je dialog, který přesahuje...

Ptejme se, zda vůbec známe tento nástroj své duše, ladění jednotlivých strun ve vlastním nitru. Víme, že kdo má hudební sluch a nadání, naučí se třeba mistrovsky ovládat některý hudební nástroj.



Je docela možné, že někdy jen těžko nacházíme odpověď k tomu, abychom Boha vychvalovali, i dokonce oslavovali. Když už si o to ale tak dlouho říkáme, nestojí nám za to, dát Bohu, co mu patří? Vždyť i státu (kdysi králi) se snažíme dát to nejlepší, když poctivě vychováváme své děti.

Teď už vím, pro patřičný Mons. Josef Hrdlička do "mé rodiny". Děkujeme Ti, Bože za to, že Ty, společně s ním můžeme chválit.

(pozn. knihu máme ve farní knihovně)

(jiše)



Invokace z litaní

IV. část

Matka dobré rady

Abychom mohli vystihnout bohatost přisobení Panny Marie, vyzýváme ji s úctou v litaních rozmanitými názvy. Další takovou invokací je "Matka dobré rady". Tato invokace navazuje na malou fresku v augustiniánském kostele v italském Genazzanu. Božské dítě na něm objímá matku kolem krku a tváří se, že se tučí k jejímu oblíbení. Výraz dříve tiská, však není důtký. Z jeho pohledu mluví Božský rádce a Maria pozorně naslouchá jeho slovu.

Ona dala život podivuhodnému Rádcovi (Iz 9,5), na němž spočinul Duch Boží (Iz 11,2). A jelikož její Syn radí lidskému pokolení, titulujeme právem i Marii "Matkou dobré rady". Ona nám svými slovy: „Co vám na srdci, udělejte!“ (Jan 2,5), dává radu, abychom odkazovali bezradného člověka na Krista, který radí vždy dobře.

Panna Maria – Matka dobré rady se sklání ke každému z nás, aby vyslechla naše volání. My do její rukou přinášíme kytici našich starostí, prosíme o pomoc a podporu. A ona touží dát nám radu dobrou, užitečnou a konkrétní. Nabízí nám ji velmi jemně a s láskou.

Její rada je odlišná od těch, které nabízí dnešní svět. Ten je plný všelijakých rad a smlouvání prostědky s reklamou nás zasypávají „zaručenými, rozumnými a jedinými správnými“ radami „jako na běžícím pásu“. A lidská masa tento naprogramovaný vzor přijímá, podléhá mu, dává se jím a ztrácí vlastní úsudek.

Zklamaný člověk pak často dojde k názoru, že si poradí sám a není už schopen rozpoznat ony tiché, neokázale „zabalené“ správné rady, východiska z problémů, ona nenápadná semínka, která se mají uchytit v našem srdci a růst.

Matka dobré rady nám však s velkým porozuměním radí a chce abychom sledovali, co se kolem nás děje, byli citliví k potřebám druhých, všimli si, že "chybí víno" šlechetnosti, služby, víry, a vzájemného porozumění. Vybízí nás, abychom nesli pomoc potřebným, přestože je to nelehká cesta a často máme chuť z ní sejmout.

Pokud se obrátíme k Marii o radu, jistě v sobě objevíme stopy svého osobního povolání, které

v nás zanechal B h toužící po tom, aby z nás učinil své dny své lásky. Maria jako naše Matka uděluje dobré rady – takto na nás každý den shlíží a vybízí k přijetí Božího slova i jeho vln, kterou nám ukazuje Písmo svaté a také liturgie.

podle různých pramenů (jihá)

Matka dobré rady z Genazzana

